

Tilia cordata 'Winter Orange'

Hoogte	8 - 10 m
Kroon	breed eirond tot rond, halfopen kroon
Schors en takken	twijgen oranje-rood, vooral 's winters opvallend, bast donkerbruin, gegroefd
Blad	min of meer rond met breed hartvormige voet en kort toegespitste top, donkergroen, 6 - 10 cm
Bloemen	in tuilen met 5 - 9 bijeen, crèmewit, eind juni/begin juli , geurende bloemen
Vruchten	rond tot eirond, Ø circa 0,6 cm, licht viltig behaard
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle, verdraagt droogte
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	4 (-34,4 tot -28,9 °C)
Windbestendigheid	zeer goed, verdraagt ook zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, waardboom voor vlinders
Toepassing	lanen en brede straten, parken, speelpleinen, begraafplaatsen, kustgebieden, grote tuinen
Vorm	hoogstam boom
Oorsprong	J. Mouws, Zundert, Nederland, 1988

Opvallende middelgrote boom die met een hoogte van 8 tot 10 m duidelijk kleiner blijft dan de soort. De vrij dicht vertakte kroon is breed eirond tot rond. De één- en tweejarige twijgen zijn opvallend oranje-rood. Dit valt vooral 's winters erg op. De oude bast is gelijk aan de soort; donkerbruin en gegroefd. Het blad is min of meer rond met een hartvormige voet en kort toegespitste top. Het is dof donkergroen in de zomer om in de herfst botergeel te verkleuren voordat het afvalt. Omstreeks eind juni verschijnen de sterk geurende crèmewitte bloemen die in korte tuilen staan. Ze worden gevolgd door lichtviltig behaarde, ronde tot eironde vruchten. Werd door de vinder in 1977 in een wilde populatie in het bos als zaailing gevonden en elf jaar later geïntroduceerd. De meest opvallende sierwaarde wordt gevormd door de kleurige twijgen.